

Salamura Yapraklar Üzerinde Bir Araştırma

Zir. Yük. Müh. Tülay DALGIÇ — Yrd. Doç. Dr. Necati AKBULUT

Ziraat Mühendisi. E.Ü.Z.F. T.Ü.T. Bölümü Bornova/İZMİR

Yrd. Doç. Dr. E.Ü.Z.F. T.Ü.T. Bölümü Bornova/İZMİR

ÖZET

Ülkemizde son yıllarda salamura yaprak üretimi artmıştır. Ayrıca son zamanlarda salamura yaprakların orta doğu ülkelerine ihrac edildiğide gözlenmektedir. Bu nedenle salamura yaprak yapımı üzerindeki araştırmaların artırılması ve standart bir üretim yönteminin belirlenmesi gerekmektedir. Çalışmamızda farklı yaprakların ve tuz konsantrasyonunun salamura yaprak kalitesine etkisi üzerinde durulmuştur.

GİRİŞ

Coc sayıda gıda maddesinin eldesinde laktik asit fermantasyonu önemli bir rol oynamaktadır. Bu gıda maddelerinin bir kısmında sadece laktik asit fermantasyonu gereklili görüürken, diğer bir kısmında da laktik asit fermantasyonu yanında ikinci derecede de olsa diğer fermentasyonlar seyreden.

Laktik asit fermantasyonu daha çok «laktik asit bakterileri» olarak tanımlanan bakterilerle gerçekleştirilir. Ancak *Rhizopus* gibi bazı kük türleri de laktik asit oluştururlar. Laktik asit oluşturan bakteriler fermantasyonda oluşan ürünlerin cins ve miktarına bağlı olarak homofermantatif ve heterofermantatif olmak üzere iki gruba ayrırlar.

Homofermantatif bakteriler şeker fermantasyonu sırasında kuramsal olarak sadece laktik asit meydana getirirler. Heterofermantatif bakteriler ise laktik asit yanında etil alkol, asetik asit, gliserin, CO_2 ve mannit oluştururlar (Şahin, 1982).

Laktik asit fermantasyonun önemli olduğu gıda maddeleri, yoğurt ve peynir başta olmak üzere çok sayıda süt ürünü, hububat ürünleri, et ürünler, meyve ve sebze salamuralarıdır.

Sebze ve meyvelerin laktik asit fermantasyonu ile dayanıklı hale getirilmeleri konusu içerisinde değişik turşuların yapımı, siyah ve yeşil salamura zeytin yapımı ve salamura yaprak yapımını incelemek mümkündür.

Turşu ve salamura zeytin yapımı konusunda gerek teknolojik ve gerekse fermantasyon mikroorganizmaları ile ilgili olarak ülkemizde bazı çalışmalar yapılmıştır (Şahin, 1978, Akbulut, 1984). Ancak salamura yaprak yapımı konusunda çalışmalar mevcut değildir.

Bağların uyanıp yaprakların oluştuğu andan yaklaşık bağı bozumuna kadar geçen sürede içerisinde taze olarak dolmalık amaçla kullanılan asma yapraklarından kişi da yararlanabilmek için yaprak salamurası yapılmaktadır. Ülkemizde yaklaşık 800.000 halık alanda bağcılık yapılmaktadır. Bu da asma yaprağı temini bakımından ne denli şanslı olduğumuzu göstermektedir. Ham madde açısından bu kadar zengin olan ülkemizde salamura yaprak yapımı henüz endüstriyel düzeyde bir gelişme göstermemiştir. Ev ekonomisi çerçevesinde büyük ölçüde üretilen ve tüketilen salamura yaprakların son yıllarda ortadoğu ülkelerine ihracat olağanlığı da doğmuştur. Bu nedenle büyük kapasiteli turşu ve sokralık zeytin işletmeleri son zamanlarda salamura yaprak yapmaya da başlamışlardır. Ancak gerek çoğunlukla ev ekonomisi düzeyinde yapılmış olması ve gerekse üretim ve ihracat konusunda bilgi derleyen devlet kuruluşlarının bilgi vermekten kaçınmaları nedeniyle salamura yaprak üretimi ve ihracatı konusunda rakamsal değerler vermek mümkün olamamaktadır.

Yapraklar asmanın önemli organlarıdır. Çünkü fotosentez bu organda olmaktadır. Sür gün üzerinde helezoni bir şekilde yer almaktadırlar. Yaprakların büyüklüğü, rengi ve şekli çeşide, büyümeye şartlarına ve yaprağın sürgün üzerindeki yerine göre değişir (Kiewer, 1981). Asma yaprağının bileşiminde şekerler, organik asitler, amino asitler, fenolik bileşikler ve bazı vitaminler bulunmaktadır (Ribereau ve ark. 1971).

Yukarıda da belirtildiği gibi son zamanlarda önem verilen ve büyük çapta üretimi yapılan salamura yaprak ile ilgili bu çalışmada farklı miktarlarda tuz ve asit içeren salamuralar ile yapılan fermantasyonlar sırasında

asitlik ve tuz miktarda meydana gelen değişimler incelenmiştir.

ÖZDEK VE YÖNTEMLER

Çalışmada özdeks olarak Turgutlu yöresindeki çekirdeksiz üzüm bağlarından toplanan yapraklar kullanılmıştır. Deneme bir hafta ara ile toplanan 2 grup yaprak ile kurulmuştur. 1. grup yapraklar Ağustos ayı ortasında, 2. grup yapraklar ise bundan 1 hafta sonra toplanmıştır. Yukarıların toplanması işlemine özen gösterilerek sürgün uçlarından itibaren 4., 5. ve 6. yapraklar ayrı ayrı toplanmış ve laboratuvaya getirilerek deneme kurulmuştur.

Denemedede fermantasyon kabı olarak 1 kg'lık cam kavanozlar kullanılmıştır. Kavanozlara 100'er g yaprak gelecek şekilde tartımlar yapılmış ve yapraklar yıkandıktan sonra kavanozlara yerleştirilerek üzerlerine salamuraları ilave edilmiştir. Yaprakların salamura yüzeyine çıkmaması ve salamuranın hava ile temasının mümkün olduğunda önlenmesi için kavanozların ağızına erlenmayerler ters olarak kapatılmıştır.

Denemedede aşağıda belirtilen miktarlarda tuz ve sitrik asit içeren 4 farklı salamura kullanılmıştır.

- a) % 8 tuz ve % 0.2 sitrik asit
- b) % 10 tuz ve % 0.1 sitrik asit
- c) % 10 tuz ve % 0.2 sitrik asit
- d) % 15 tuz ve % 0.1 sitrik asit

Fermantasyon 25°C dolayında yapılmış ve fermantasyonun 1., 2., 3., 4., 8., 11., 15. ve 18. günlerinde salamuradaki asitlik ve tuz miktarları tesbit edilmiştir.

Asitlik tayininde belirli mikterdaki salamura 0.1 N NaOH ile pH 8.1'e kadar titre edilmiş ve sonuç sitrik asit cinsinden g/l olarak hesaplanmıştır. Tuz miktarı ise Boeme areometriyle tesbit edilmiştir (Türker, 1975). Salamura yapraklarının duyuşal analizleri fermantasyon başlangıcından 2 ay sonra 5 kişilik bir juri tarafından renk, koku, sertlik ve genel görüşleri göz önüne alınarak yapılmıştır.

BULGULAR VE TARTIŞMA

Farklı yapraklar ve değişik salamuralar ile yapılan fermantasyonlar sırasında saptanan asitlik değerleri Çizelge 1 ve 2'de verilmiştir.

Çizelge 1'in incelenmesinden de görüleceği gibi 4. yapraklarla yapılan fermantasyonlardan % 8 tuz, % 0.2 sitrik asitli salamura ile yapılanlarda asitlik 1. gün 1.66 g/l olarak saptanmış ve giderek artış kaydedip 4. gündə 2.63 g/l ile en yüksek değerine ulaşmıştır. Daha sonraki günlerde asitlik azalarak 15. ve 18. günlerde 1.66 g/l değerine inmiştir.

% 10 tuz, % 0.1 sitrik asitli salamura ile yapılan mermantasyonda ilk günkü asitlik değeri 1.15 g/l'dir. Giderek artan asitlik 8. gündə en yüksek değere ulaşmış ve tekrar azalmıştır. 8. gündeki asitlik 1.58 g/l, 18. gündeki asitlik ise 1.37 g/l olarak saptanmıştır.

% 10 tuz, % 0.2 sitrik asitli salamura ile yapılan fermantasyonda da benzer sonuçlar elde edilmiştir. Asitlik değerleri 1. gün 1.86 g/l, 4. gün 2.15 g/l, 18. gün 1.79 g/l olarak tesbit edilmiştir.

% 15 tuz, % 0.1 sitrik asitli salamura ile yapılan fermantasyonda ise asitlik 1. gün 1.50 g/l olarak tesbit edilmiş ve 11. güne kadar artarak 11. gündə 2.02 g/l olarak en yüksek değerine ulaşmıştır. 15. ve 18. günlerdeki asitlik değerleri ise 1.89 g/l olarak saptanmıştır.

5. yapraklarla yapılan fermantasyonlardan % 8 tuz, % 0.2 sitrik asitli salamura ile yapılanlarda asitlik değeri 1. gün 2.05 g/l iken 4. gün 2.66 g/l ile en yüksek değerine ulaşmış ve 18. gün 2.17 g/l'ye düşmüştür.

% 10 tuz, % 0.1 ve % 0.2 sitrik asit içeren salamuralar ile yapılan fermantasyonlarda en yüksek asitlik değerine 8. gündə ulaşılmıştır. Değerler sırasıyla 2.06 g/l ve 2.59 g/l'dir. Giderek azalan asitlik 18. gündə sırasıyla 1.72 g/l ve 2.30 g/l olarak tesbit edilmiştir.

% 15 tuz, % 0.1 sitrik asitli salamura ile yapılan fermantasyonda ise asitlik 18. güne kadar sürekli olarak artış göstermiş ve 18. gündə 2.33 g/l olarak saptanmıştır.

Cizeleme 1. 1. Grup Salamura Yapraklarının Fermantasyon Süresinde Asitlik Değerlerinde Görülen Değişmeler (g/l Sıvık Asit).

Tümamam Süresi	1. Yaprak		5. Yaprak		6. Yaprak	
	0.02 Siř. A.	0.1 Siř. A.	0.02 Siř. A.	0.1 Siř. A.	0.02 Siř. A.	0.1 Siř. A.
1. Gün	1.66	1.15	1.86	1.50	2.05	1.28
2. Gün	1.89	1.34	1.89	1.52	2.15	1.41
3. Gün	1.92	1.34	1.92	1.55	2.32	1.48
4. Gün	2.63	1.57	2.15	1.66	2.66	1.84
8. Gün	2.55	1.58	2.14	1.79	2.56	2.06
11. Gün	2.11	1.58	1.99	2.02	2.45	1.85
15. Gün	1.66	1.39	1.91	1.89	2.20	1.73
18. Gün	1.66	1.37	1.79	1.89	2.17	1.72

Gizelge 2. 2. Grup Salamura Yapraklarını Fernantasyonu Strasındaki Asitlik Değerlerinde Görülen Değişmeler (g/l Sitrik Asit).

	4. Yapraç	5. Yapraç	6. Yapraç
Fermentat.	8 Tuz % 0.2 Sit. A.	10 Tuz % 0.1 Sit. A.	12 Tuz % 0.1 Sit. A.
Süresi	15 Tuz % 0.1 Sit. A.	10 Tuz % 0.1 Sit. A.	10 Tuz % 0.1 Sit. A.
	1. Gün 1.84 1.02 1.79 1.09 1.90 1.02 1.84 1.01 1.80 1.02 1.89 1.11	2. Gün 2.10 1.14 2.01 1.18 2.11 1.19 2.01 1.16 2.13 1.34 2.11 1.40	3. Gün 2.26 1.22 2.11 1.36 2.42 1.29 2.20 1.30 2.22 1.57 2.24 1.46
	4. Gün 2.69 1.66 2.40 1.57 3.30 1.73 2.51 1.52 3.12 1.87 2.68 1.77	8. Gün 2.15 1.42 2.13 1.82 2.52 1.63 2.75 1.66 2.58 2.09 2.76 1.85	11. Gün 2.13 1.29 2.13 1.75 2.34 1.57 2.30 1.97 2.32 1.81 2.39 1.90
	15. Gün 1.89 1.12 1.44 1.55 2.27 1.26 1.89 1.82 2.02 1.50 2.18 1.99	18. Gün 1.76 1.25 1.37 1.12 1.95 1.36 1.98 1.59 2.02 1.41 2.09 2.08	

6. yapraklarla yapılan fermantasyonlarda da benzer sonuçlar elde edilmiştir. % 8 tuz, % 0.2 sitrik asitli salamura ile yapılan fermantasyonda asitlik değerleri 1. gün 1.92 g/l, 4. gün 2.21 g/l, 18. gün ise 1.81 g/l olarak saptanmıştır.

% 10 tuz, % 0.1 ve % 0.2 sitrik asit içeren salamuralar ile yapılan fermantasyonlarda sırası ile 1.67 g/l ve 2.57 g/l ile asitlik 8. günde en yüksek değere ulaşmıştır. Daha sonra asitlik düşerek 18. günde sırasıyla 1.41 g/l ve 2.07 g/l'ye inmiştir.

% 15 tuz, % 0.1 sitrik asitli salamura ile yapılan fermantasyonda ise 1. günden itibaren asitlikte görülen artış 18. güne kadar devam etmiş ve 18. günde 2.09 g/l'ye yükselmiştir.

Çizelge 2 incelendiğinde, 2. grup olarak denemeye alınan ve 1. grup yapraklardan 7 gün sonra toplanarak yapılan fermantasyonlarda asitlik değişimi bakımından benzer sonuçların elde edildiği görülür. Dikkati çeken bir hısus, 2. grup salamura yaprakların fermantasyonları sırasında daha fazla asitliğin meydana gelmemesidir. % 15 tuz, % 0.1 sitrik asitli salamuralarla yapılanlar hariç diğer tüm fermantasyonlarda saptanan en yüksek asitlik değerleri, 1. grup yapraklarla yapılanlardan daha büyütür. Bu da 2. grup yapraklarda 1. grup yapraklara kıyasla daha fazla şeker bulunmasından kaynaklanmaktadır. Yaprakları topladığımız Ağustos ayı, ama yapraklarında şeker birikiminin olduğu bir devredir ve bu devrede 7 günlük bir ara ile toplanan yaprakların bileşimindeki şeker miktarlarının farklı olması doğaldır (Kliewer, 1981).

Çizelge 1 ve 2'deki değerler göz önüne alındığında, fermantasyon sırasında oluşan asitlik miktarı üzerinde salamuradaki tuz konsantrasyonunun önemli bir rolü olduğu görülür. Örneğin % 8 tuz içeren salamuralar ile yapılan fermantasyonlarda en yüksek asitlik değerine 4. gündede ulaşılırken, % 10 tuzlu salamuralar ile yapılanlarda 8. gündede ulaşılmıştır. Ayrıca % 8 tuz içeren salamuralı fermantasyonlarda diğerlerine kıyasla daha fazla asit oluşmuştur. % 15 tuzlu salamuralar ile yapılan fermantasyonlar ise oldukça yavaş seyretmiş ve en yüksek asitlik değerlerine 11. ve daha sonraki günlerde ulaşılmıştır.

Deneme, % 10 tuz içeren salamuralara % 0.1 ve % 0.2 oranlarında sitrik asit katılarak sitrik asidin fermantasyonunun seyri üzerine etkisi incelenmiştir. Çizelgelerden de görüleceği gibi % 0.2 oranında sitrik asit katılmış olan fermantasyonlarda 1. gün saptanan asitlik değerleri % 0.1 oranında sitrik asit katılmış olanlara kıyasla yüksektir. Ancak fermantasyon sırasında oluşan asitlik miktarları oransal olarak kıyaslandığında % 0.1 ve % 0.2 oranında katılan sitrik asidin fermantasyon seyrine etkisi bakımından önemli bir farkın olmadığı görülmektedir.

Türker (1975) ve Şahin (1982) turşu üretiminde salamuranın tuz konsantrasyonunun, fermantasyon ve elde olunacak ürünün kalitesi üzerine etkisinin çok önemli olduğunu bildirmektedirler. Araştırmacılar, salamuranın tuz konsantrasyonu çok yüksek olursa elde olunan turşuların sert yapılı olduğunu, fakat fermantasyonun geç başlayıp sürdüğünü belirtmektedirler.

Araştırmamızda % 8 ve % 10 tuzlu salamuralarla yapılan fermantasyonlarda, yüzeyde bir zar tabakasının oluştuğu gözlenmiştir. Turşu fermantasyonlarında genellikle 3 grup mikroorganizma görülmektedir. Bunlar asıl fermantasyon etkeni olan ve asit oluşturan laktik asit bakterileri, aerobakterler ve mayalarıdır. Mayaların bir kısmı alkol fermantasyonu yaparlar ve turşuya zararları yoktur. Diğer bir grup ise zar yapan ve turşu için zararlı etkileri olan mayalardır (Şahin 1978, Akbulut 1984).

Salamura yaprakların fermantasyonu sırasında salamuradaki tuz miktarında görülen değişimler çizelge 3 ve 4'te verilmiştir. Çizelgelerin incelenmesinden de görüleceği gibi % 8 tuzlu salamuralarla yapılan fermantasyonlarda salamuradaki tuz dengesi 1. grup salamuralar da 4. gündede, 2. grup salamuralarla ise 2. gündede teşekkül etmiş ve başlangıç değerine kıyasla salamuradaki tuz miktarı % 2 oranında azalmıştır. % 10 ve % 15 tuzlu salamuralarla yapılan fermantasyonlarda ise tuz dengesi fermantasyon 1. gündünde oluşmuştur. Salamurada tuz miktarındaki azalma % 10 tuzlu salamuralarda % 2, % 15 tuzlu salamuralarda ise % 3'tür.

Çizelge 3. 1. Grup Salamura Yapıtaşları Fertasyonu Sırasında Salamura'ki Tuz Miktarında Görülen Değişmeler (%)

**Çizelge 4.2. Grup Salamura Yaprakların Fermantasyonu Strasında Salamura'daki Tuz Miktarında
Gördilen Değişimeler (%)**

Fermantasyon Süresi	T. Yapraç		5. Yapraç		6. Yapraç	
	% 8 Tuz	% 10 Tuz	% 0,1 Sitr. A.	% 0,2 Sitr. A.	% 10 Tuz	% 15 Tuz
1. Gün	7	8	6	12	7	8
2. Gün	7	8	8	12	7	8
3. Gün	6,5	8	8	12	6	8
4. Gün	6	8	8	12	6	8
8. Gün	6	8	11,5	6	7,5	7,5
11. Gün	6,5	7,5	7,5	11,5	6	7,5
15. Gün	6	7,5	7,5	11,5	6	7,5
18. Gün	6	7,5	7,5	11,5	6	7,5

Araştırmada elde edilen salamura yaprakları 5 kişilik bir jüri tarafından duyusal olarak değerlendirilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre yapraklar koku ve görünüş açısından bir fark göstermemelerine karşın renk ve sertlik açısından bazı ayrıcalıklar göstermişlardır. Renk açısından 6. yapraklar koyu sarı, 4. ve 5. yapraklar açık sarı bir renk almışlardır. Sertlik açısından ise % 15 tuzlu olan 6. yapraklar oldukça sert bir yapı kazanmışlardır. Düşük tuz kontrasyonundaki 4. yapraklar ise oldukça yumuşak bir yapıya sahip olmuşlardır. Duyusal özellikler açısından en çok beğenilenler 5. yapraklar olmuştur.

Çizelge 1 ve 2 incelendiğinde asitlik oluşumu bakımından da 5. yaprakların, 4. ve 6. yapraklardan daha iyi sonuç verdiği ve en yüksek asitliğin % 8 tuzlu salamura ile yapılanlarla olduğu görülmektedir.

Sonuç olarak, farklı yaprakların ve salamuraların elde edilen ürünün kalitesi üzerine etkili olduğu ve en iyi sonucun sürgün ucundan itibaren 5. yapraklarda ve % 8 tuz kontrasyonunda elde edildiği söylenebilir.

SUMMARY

AN INVESTIGATION ON BRINED GRAPE LEAFS

In the last years the production of brined grape leaf has increased in our country. And it is observed that the grape leafs are exported to the middle east countries. So, it is necessary to increase the researches on brined grape leafs. In this study, the effects of different leafs and brines on brined grape leaf quality have been investigated.

KAYNAKLAR

1. Akbulut, N. 1984. Salamura Zeytin ve Turşu Yapımında Rol Oynayan Mikroorganizmalar, E.U.Z.F. Dergisi, 21/1, 115-121.
2. Kliewer, W. M. 1981. Grapevine Physiology. Leaflet 21231, Division of Agricultural Sciences University of California.
3. Ribereau, G. J., Peynod, E. 1971. Science et Technique de la Vigne Tome I et II. 719-725. Edition Dunod, Paris.
4. Şahin, İ. 1978. Turgularda Rastlanan Maya-lar Üzerinde Bir Araştırma, A.U.Z.F. Yıllığı, 28, 389-402.
5. Şahin, İ. 1982. Asit Fermantasyonları. A.U.Z.F. Tekstir No. 78. Ankara, Z.F. Yayınları. 577 Ankara.